سورة الامین قد نزّلت من لدی اللّه العزیز الحکیم

بسم اللّه الابدیّ بلا زوال

هذا کتاب من لدی اللّه المهیمن القیّوم الی الّذی منه ظهرت استقامة الکبری فی یوم فیه اضطربت افئدة اولی النّهی و انصعقت الارواح و العقول طوبی لک بما نبذت الوری عن وراک و نطقت بالحقّ اذ احاطک المشرکون قد وفیت بمیثاق اللّه و عهده و ادّیت ما ینبغی لک انّک معی فی سرادق الابهی انّ ربّک لهو العزیز الودود ینبغی لاهل العراق ان یفتخروا بک سوف یفتخرون ولکنّ الیوم لا یفقهون لا یحزنک قول الّذین هم کفروا باللّه اولئک قوم لا یشعرون قد قدّر لک مقام محمود سوف تری ما عند ربّک باقیاً و النّاس کلّهم میّتون ایحسبون انّهم علی امرٍ و هل یظنّون انّهم محسنون لا وربّک الرّحمن ولکنّ الیوم لا یعلمون

قل فانصفوا یا قوم هل یقدر احد من علمآئکم ان یستنّ مع فارس المعانی فی مضمار الحکمة و البیان او یرکض طرف طرفه فی میدان المکاشفة و الشّهود عند تجلّی آیة الرّحمن لا وربّک العزیز الغفور یا قوم ان امسکوا اقلامکم قد ارتفع صریر القلم الاعظم من لدن مالک القدم ثمّ انصتوا و قد ارتفع ندآء اللّه الابهی فی برّیّة الهدی انّه لا اله الّا انا المهیمن القیّوم

ان یا امین قد بلّغت ما امرناک فی المنام و اخبرناک به فی اللّوح انّ ربّک لهو الحقّ علّام الغیوب قل یا ملأ الفرقان قد بکی محمّد رسول اللّه من ظلمکم انتم الّذین اتّبعتم الهوی و اعرضتم عن الهدی سوف ترون ما فعلتم انّ ربّی لبالمرصاد و افتیتم علی من آمن باللّه فی یوم الّذی فیه اسودّت الوجوه و سکّرت الابصار اما سمعتم صوت الصّارخ الّذی نادی بین السّموات و الارض و بشّرکم بهذا الظّهور الّذی منه اضائت الآفاق انتم اعرضتم عنه کما اعرض الّذین قبلکم اذ اشرقت شمس العلم عن افق الحجاز قد اخذهم اللّه بذنبهم و ترکهم آیة لاولی الالباب هل یظنّ رئیسهم انّه هادی القوم لا وربّ الارباب سحقاً لهم بما کفروا باللّه و نقضوا المیثاق بظلمهم ناح روح القدس و صاح الرّعد و بکت السّحاب

قل خافوا عن اللّه و لا تستکبروا علی الّذی خلقکم بامر من عنده ان ارجعوا الیه انّه لهو العزیز التّوّاب قل اتفرحون بما ورد علینا من البلآء تاللّه انّا قبلناه فی سبیل اللّه و من تحت السّیف ندعو العباد الی مالک یوم المعاد لم تمنعنا من علی الارض عمّا امرنا به من لدن ربّک المقتدر المختار هل تمنعنا سطوة الخلق لا ونفسی الحقّ ولو یعترض علینا کلّ ذی قدرة و سلطان ان اسمعوا قول من ینصحکم لوجه اللّه ان سمعتم لانفسکم و ان اعرضتم انّه لهو الغنیّ المتعال

ان یا قلم الاعلی نبّئ الامین نبأ المهتاض اذ اخذته سکرة الموت و احاطته ملائکة غلاظ نادیه ملک عن یمین العرش یا فؤاد هؤلآء ملائکة شداد هل تری لنفسک من مناص قیل لا وربّ الایجاد الّا النّار الّتی منها یغلی الفؤاد انّه هو الّذی حکم علینا فی هذه الکرّة انّ ربّک لهو العزیز العلّام قد اخذناه کما اخذنا من قبله الاحزاب انّه قویّ اذا اراد و انّه لشدید العقاب کم من البیوت ترکناها للعنکبوت و کم من الملوک انزلناهم من القصور الی القبور و جعلناهم عبرة لاولی الانظار

ثمّ اعلم قد اخذنا قبضة من التّراب و عجنّاه بمیاه القدرة و الاقتدار و نفخنا فیه روح الاطمینان و اذا کبر اشدّه ارسلناه الی رئیس الظّالمین بکتاب منیر و فیه بلّغنا المَلِکَیْن ما اراد ربّک العزیز الحکیم قل انّه لآیة اخری من لدی اللّه مالک الاسمآء قد بعثناها بالحقّ و ارسلناها بسلطان مبین انّا قوّینا قلبه بکلمة من عندنا علی شأن لو امرناه لیقابل من فی السّموات و الارض انّ ربّک لهو المقتدر القدیر لیعلما انّه لم یخوّفنا سطوتهم و لا من فی السّموات و الارضین انّک کن کما کان مولاک ولکنّ نأمرک بالحکمة قبل البیان انّ ربّک لهو الغفور الرّحیم

کذلک صرفنا الآیات و نزّلناها بالحقّ و ارسلناها الیک لتباهی بها بین العالمین سوف یرفعک اللّه بالحقّ و یخذل الّذین کفروا بآیاته ان اطمئن و قل انّ الحمد لک یا اله العالمین

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۹ مه ۲۰۲۴، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر